

BASÍLICA
SANTA
MARIA
DEL PI

**AHIR,
AVUI,
DEMÀ**

Núm.
749

9
juliol
2017

El Cos i la Sang de Crist

Gaietà de Casacuberta, rector

Introducció

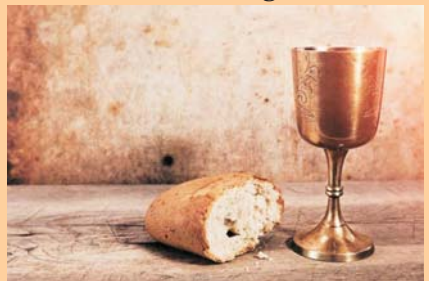
Hi ha tres referències importants a l'Eucarsítia, tot i que la més important és la de la nit, a les portes de la Passió, on Jesús amb els seus deixebles, tot sopant “pren-gué el pa i després de donar gràcies el partí i digué: **AIXÒ ÉS EL MEU COS LLIURAT PER A VOSALTRES; FEU AIXÒ PER LA MEVA COMMEMORACIÓ**”. De manera semblant feu també amb la copa després d’haver sopat. Digué: “**AQUESTA ÉS LA NOVA ALIANÇA EN LA MEVA SANG; CADA VEGADA QUE MENGEU D’AQUEST PA I BEVEU D’AQUEST VI ANUNCIEU LA MORT DEL SENYOR FINS QUE ELL VINGUI**”. (Text més antic del Sant Sopar, escrit de Sant Pau a la Primera Carta dels Corintis, a 11, 23-26).

Aquest dia els cristians celebrem el Dijous Sant que ens és un dia trist i alhora un dia ple del sentit de com Déu ens ha estimat.

Un segon moment, és quan Jesús, a l’altra banda del llac de Galilea, vol retirar-se amb els seus deixebles, però la gent que el segueix de fa tres dies volen estar amb Ell i no el volen deixar. Aquell dia se’ls fa tard i arriba el vespre estant lluny de casa seva. Algú comparteix el pa i els peixos que té i, de sobte, n’hi ha per a tothom. Jesús prengué els pans i els peixos, alçà els ulls al Cel, els beneí i els partí per donar-los als deixebles perquè ho poguessin compartir. (Jo. 6, 1-13). És un símbol del que serà l’Eucaristia.

El tercer moment és també en el capítol 6 de Joan que explica el fons del que va passar, el contingut del pa i el vi transformats en el cos i la sang de Jesús.

1. Rebre el cos i la sang de Crist és rebre Aquell qui s’ha entregat del tot a si mateix. Combregar és rebre l’aliment, no és un premi ni una devoció sinó molt més perquè esdevé la invitació a rebre’l a Ell mateix per deixar-nos transformar a imatge i semblança d’Ell, que és com Déu ens ha creat.

2. Haver combregat és estar unit a Ell per col·laborar en el Pla del Pare, el Regne, treballant de fons per continuar el que Ell ha començat.

El sagrament de l'Eucaristia és l'acció de gràcies, que sempre ens deixa inquiet perquè tenim el perill de quedar-nos tancats en nosaltres mateixos, sense donar la vida com Ell ens demana. Quan combreguem Ell és en i amb nosaltres i nosaltres estem units a Ell. Potser a vegades no ens adonem de la importància del que estem celebrant.

Jesús ha baixat del Cel perquè no es perdi res ni ningú del que el Pare li ha donat. Ell ens ressuscitarà el darrer dia. (Jo. 6)

3. Habitats des de la Primera Comunió i sabent el que ens van explicar a la catequesi des dels set o vuit anys, possiblement en combregar no ens qüestionem res de nou, no hi pensem. Potser ens obren els ulls algunes homilies o l'Evangelí, però no ens obre els ulls el sagrament de l'Eucaristia. Combregar sovint no ens descobreix que estem menjant el cos de Crist en el pa i el vi, la qual cosa és d'una riquesa i un valor immensos ja que és la presència més important de les presències de Jesucrist en la nostra vida cristiana: de totes les presències de Jesús –a l'Evangelí, amb els pobres, etc.– aquesta és la més important.

4. Celebrem el Cos i la Sang de Jesús. És un ritual i també un memorial. En la pregària eucarística ens diu Jesús: "Feu això que és el meu memorial". L'Eucaristia és el regal de Déu Pare, que ens dona el seu fill ressuscitat. El Cos i la Sang de Crist és el ressuscitat que viu per sempre. És un aliment baixat del cel, i qui mengi i begui el pa i el vi viurà per sempre. Com Jesús ha vingut a donar-nos vida per nosaltres i nosaltres donem vida als nostres germans, que és el que Ell ens demana a nosaltres:

- Que visquem com a creients en un sol cor i una sola ànima perquè som una comunitat, vivint units com a cristians i ajudant-nos en tot el que necessitem (Fets dels Apòstols). Només així, podem evangelitzar.

- Diu Pau: estic crucificat amb Crist; visc, però no sóc jo qui viu sinó que és Crist que viu en mi". (Carta als Gàlates 2,20)

- Com jo us he estimat us heu d'estimar vosaltres.

Conclusió

• Necessitem cristians que s'alimenten de Jesucrist donant la vida, menjant el pa i bevent el vi.

• La riquesa de la unió amb Jesucrist en l'Eucaristia és la riquesa més gran que Déu ens ha donat en la nostra vida. Després ens donarà la vida amb Ell per sempre, però ara ja el tastem aquí perquè el tenim ben a prop.

Els successos de la rosassa del Pi

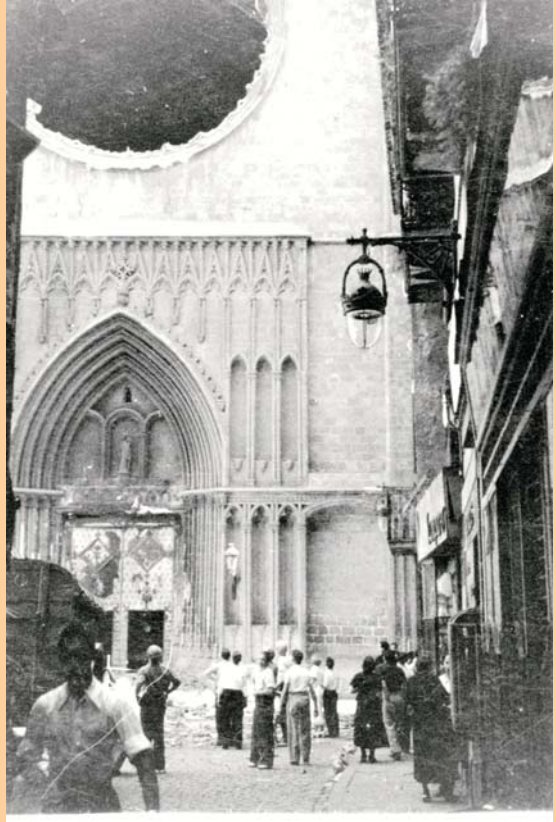
Haureu vist que des de fa poques setmanes la nostra rosassa ha quedat tapada amb una xarxa de seguretat per evitar els possibles desprendiments amb que amenaçava la motllura del seu perímetre. Aquesta és la darrera vicissitud que pateix l'element més emblemàtic de la basílica, i s'afegeix al llarg historial "clínic" que ja carrega des que el vitraller Francesc Comes la composés cap a l'any 1366.

El *Llibre Negre de l'Obra* ens dona algunes dades interessants al respecte: el 23 de desembre de 1497 ja ens parla de que la "O" de l'església s'acabà de fer i adobar, cosa que s'interpreta com una primera restauració. Una altra data important la localitzem al 1717, any que caigué un llamp sobre el polvorí de les hortes de Sant Pau i esclatà amb una ona expansiva tan potent que va deixar pràcticament destruïts

tots els vitralls de la basílica, que ja estaven molt malmesos a conseqüència dels bombardejos del setge de 1714. La rosassa també quedà afectada, i no es va poder restaurar fins quatre anys més tard.

Però el dany més agressiu que ha sofert fou la seva total destrucció en l'incendi del temple, el 20 de juliol de 1936. L'incendi de l'orgue que hi havia sobre el cor va provocar un foc destructor que feu esclatar la rosassa vers la plaça del Pi i causà danys severos a la motllura perimetral. Les fotos que testimonien aquesta barbaritat desassosseguen quan contemples el gran ull buidat de la façana. Dins de la desgràcia encara vam tenir la sort de que la rosassa es pogués reconstruir exactament, en formes i colors, tal i com era abans de la destrucció, gràcies a la feina d'en Jujol i el seu equip.

En aquest moment es va restaurar el perímetre de la motllura amb materials pobres i els mitjans dels que es disposava llavors. Això és el que ha provocat que ara aquests materials s'hagin deteriorat i necessitin una nova restauració amb criteris moderns i materials adequats. Esperem que ben aviat trobem l'ajuda per sufragar l'elevat cost d'aquesta intervenció i puguem veure de nou, amb tot el seu esplendor, la rosassa del Pi, una de les més grans del món i per nosaltres, sens dubte, la millor de totes.

Donació de la família Serrahima

Alfons Serrahima (1906-1988) va ser un dels orfegres de referència de la Barcelona de postguerra. Del seu obrador del carrer Petritxol van sortir nombroses obres, totes de molta qualitat, en les que combinava la tradició de la millor orfebreria amb les tendències artístiques de postguerra. Per aquesta raó se l'ha considerat un dels millors experts de la introducció de la modernitat en l'àmbit de l'argenteria. La seva obra no es va limitar a la joieria personal sinó que també

és molt conegut per la seva participació en el món de l'esport al que estava vinculat familiarment i pel que va realitzar trofeus i medalles d'un gran caràcter. També es prodigà en l'obra religiosa en la que va saber unir la sacralitat, la bellesa i la modernitat en objectes de culte d'una gran simplicitat. La basílica de Santa Maria del Pi posseeix diverses obres d'Alfons Serrahima: un calze i patena de plata daurada amb aplicacions de malaquita i perles, el copó neo-barroc de plata blanca que tots veiem a les celebracions del Pi i la preciosa corona d'or i plata blanca que va fer per la imatge de la Mare de Déu de la Cinta. Precisament per la raó de posseir aquesta darrera obra, la Sra. Montserrat Serrahima i Sant, filla de l'artista, ens va fer donació el passat dia 29 de juny dels dissenys originals del projecte d'aquesta corona, fets de mà del mateix Alfons Serrahima. Són aquests uns documents importantíssims que, sens dubte, han enriquit el nostre arxiu i des d'aquest full parroquial en volem fer l'agraïment.

Concert del Cor de cambra 3catorze

El proper dissabte 15 de juliol, a les 21:15 el **Cor de cambra 3catorze** oferirà un concert de música litúrgica de la Barcelona de 1714 i de l'Europa coetània.

Sota el títol **AD MISSAM**, aquesta formació estretament vinculada al Pi dirigida per Aleix Oliveres, i que comptarà amb la presència de Santi Mirón a la viola da gamba i d'Eva del Campo al clavecí, interpretarà peces de Pau Llinàs, Telemann, Lotti, Bach i Purcell.

El preu de les entrades serà de 10,00 €.

Ahir, Avui, Demà

El full fa vacances i tornarà el mes de setembre. Que passeu tots molt bon estiu!

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.com
www.basilicadelpi.com

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

Dilluns i dimecres
de 18:00 a 20:00.

dparroquial@basilicadelpi.com